אָהז גריק

אן אריגינעלער שפאנענדער ראמאן פון אידישען לעבען אין ענגלאנד־און אמעריקא.

ספעציעל געשריבען פאר'ן „אידישען זשורנאל".

פון בר צבי.

נאכדרוק פערבאטען.

(14-טע פארטזעצונג.)

ליזא האט גלייך פערשטאנען וואס ער מיינט. זי האט זיך נישט קאפלומען, איך מיין וואס איך זאג", האט הערמאן אינהר געענטפערט נאכן ערענטס.

„ליזיבב וואס זאגט אינהר עס מיר? האט ליזא וויידער נעפרעגט, א מיידל ווען זי אין. ארעם איז פאר אינהר פיעל גלייכער, ווען זי איז א העפליכקייט וויל דאמאלס האט זי נאר נישט אין זי האפט אויף נארנישט. נו וואס קומט מיר ארוים אז איך בין אפשר נישט קיין מיאר סע? איך קען אפשר בעסטען א קאפלומענט אן דאס אלעס, אבער איך זאג אייך אפען, אז איך גלייב נישט קיין קאפלומענטן, בישי מיר קומט עס אויס, אז מען לאכט פון מיר, וועו מען זאגט מיר אז איך האב כעזאלן".

„א קאפלומענט איז אבער מאנכעס מאל בלויז א פארדעק צו אן אנדער נע־שפרעך". האט אינהר הערמאן בעמערקט.

„אין אייער פאל, דענק איך, אז צו דעם אנדער נעשפרעך וועט עס נישט קומען מיר לויא נעזאגט לאכעלן, אינהר מאכט מיר אבי־סעל פערגעניגען. בלויז צו פערשטיי־לאר איבער וואס רעדט מען. מאנכע מייל איבעען מאכי צו הערען א קאפלי־מענט. איך דאנענען כאך דערפון א גאנץ פעם צימעס, אפילו דאן, וועו דאס א פארדעק צו עטוואס אנדערש". דימען האט זיך פאר א וויילע פערי־טאכט. לויא האט אינהר פון אלעס מועפשט ליב יונאר, ער האט זיך גאר נישט נערייכט, אז דיעזע קליינע צארטע מיידעלע זאל האבען אזא קונצינען צינגע־לע. זי איז א רעגערע דיפלאמאטקע.

ער האט זיך עפעס נעפילט ווי זי זאל אינהם ארונטערהאלטען די פיליגלען, ער, דער גרויסער העלד, זאל גאר אריין אין אזא לאנג, וואו ער קען זיך נישט אויסרעדען, ער וויל עפעס זאגען, ער כיון נישט רעכטפערטיגען זיין האנדלונג, זי האט גענעבען צו פערשטיין נאכן אפן, או ער הארף אינהר נישט מאכען קיין קאמפלי־מענטן, ווי אזיעזא זאגט: „רייד בוי־נעס אויב דו ווילסט. וואס דרעהסטו מיר א קפאדיש!"

עפעס איז אינהם נישט אנגעשטאנען צו פערבלייבען אין אינהרע אויגען א פיינ־לינג און ער האט בעשלאסען צו אנגעהמען זיין נעוועלרלינע טאקטיק, דאס הייסט יוערען דרייסט און אפען.

„אינהר האט רעכט, ליזא, האט ער זיך אינהר ענדליך־גזואגט, א יונגערי כאן דארף נישט מאכען א מיידל קיין קאפלומענטן, אבער אין מיין פאל האב איך נראדע דאס רעכט דערצו, מיין קאמי פלימענט איז אבער נישט קיין פיקטיוו, ער איז נראדע אזוי א פאדערע אן אנדער נעשפרעך, אז איך בין נישט אינהם נישט נעוואוסט, אינהר מאכט מיר אבי־סעל פערגעניגען, בלויז צו פערשא־לי־ען מיר אינהרע נעפילן. מאנכע מייל לאכעלט מאקי צו הערען א קאפלי־מענט. איך דאנענען כאך דערפון א גאנץ פעם צימעס, אפילו דאן, וועו דאס א פאדערע צו עטוואס אנדערש". דימען האט זיך פאר א וויילע פערי־טאכט. לויא האט אינהם דאך צוגי־מוטעט צו יונאר, ער האט זיך גאר נישט נעריכט, אז דיעזע קליינע צארטע מיידעלע זאל האבען אזא קונצינען צינגע־לע. זי איז א רעגערע דיפלאמאטקע.

ער האט זיך עפעס נעפילט ווי זי זאל אינהם ארונטערהאלטען די פיליגלען, ער, דער גרויסער העלד, זאל גאר אריין אין אזא לאנג, וואו ער קען זיך נישט אויסרעדען, ער וויל עפעס זאגען, ער כיון נישט רעכטפערטיגען זיין האנדלונג, זי האט גענעבען צו פערשטיין נאכן אפן, או ער הארף אינהר נישט מאכען קיין קאמפלי־מענטן, ווי אזיעזא זאגט: „רייד בוי־נעס אויב דו ווילסט. וואס דרעהסטו מיר א קפאדיש!"

„זאג איך עס אנגעהמען אלס א קאמי פלימענט?" האט זי אינהם נעפרעגט רויס ווערענדיג.

„האס איז נישט קיין קאפלומענט, איך מיין וואס איך זאג", האט הערמאן אינהר נעענטפערט נאכן ערענטס.

„ליזיבב וואס זאגט אינהר עס מיר? האט ליזא וויידער נעפרעגט, א מיידל וועו זי אין. ארעם איז פאר אינהר פיעל גלייכער, וועו זי איז א העפליכקייט וויל דאמאלס האט זי נאר נישט אין זי האפט אויף נארנישט. נו וואס קומט מיר ארוים אז איך בין אפשר נישט קיין מיאר סע? איך קען אפשר בעסטען א קאפלומענט אן דאס אלעס, אבער איך זאג אייך אפען, אז איך גלייב נישט קיין קאפלומענטן, בישי מיר קומט עס אויס, אז מען לאכט פון מיר, וועו מען זאגט מיר אז איך האב כעזאלן".

„א קאפלומענט איז אבער מאנכעס מאל בלויז א פארדעק צו אן אנדער נע־שפרעך". האט אינהר הערמאן בעמערקט.

„אין אייער פאל, דענק איך, אז צו דעם אנדער נעשפרעך וועט עס נישט קומען מיר לויא נעזאגט לאכעלן, אינהר מאכט מיר אבי־סעל פערגעניגען, בלויז צו פערשא־לי־ען מיר אינהרע נעפילן. מאנכע מייל איבעען מאכי צו הערען א קאפלי־מענט. איך דאנענען כאך דערפון א גאנץ פעם צימעס, אפילו דאן, וועו דאס א פאדערע צו עטוואס אנדערש". דימען האט זיך פאר א וויילע פערי־טאכט. לויא האט אינהם דאך צוגי־מוטעט צו יונאר, ער האט זיך גאר נישט נעריכט, אז דיעזע קליינע צארטע מיידעלע זאל האבען אזא קונצינען צינגע־לע. זי איז א רעגערע דיפלאמאטקע.

ער האט זיך עפעס נעפילט ווי זי זאל אינהם ארונטערהאלטען די פיליגלען, ער, דער גרויסער העלד, זאל גאר אריין אין אזא לאנג, וואו ער קען זיך נישט אויסרעדען, ער וויל עפעס זאגען, ער כיון נישט רעכטפערטיגען זיין האנדלונג, זי האט גענעבען צו פערשטיין נאכן אפן, או ער הארף אינהר נישט מאכען קיין קאמפלי־מענטן, ווי אזיעזא זאגט: „רייד בוי־נעס אויב דו ווילסט. וואס דרעהסטו מיר א קפאדיש!"

עפעס איז אינהם נישט אנגעשטאנען צו פערבלייבען אין אינהרע אויגען א פיינ־לינג און ער האט בעשלאסען צו אנגעהמען זיין נעוועלרלינע טאקטיק, דאס הייסט יוערען דרייסט און אפען.

„אינהר האט רעכט, ליזא, האט ער זיך אינהר ענדליך־גזואגט, א יונגערי כאן דארף נישט מאכען א מיידל קיין קאפלומענטן, אבער אין מיין פאל האב איך נראדע דאס רעכט דערצו, מיין קאמי פלימענט איז אבער נישט קיין פיקטיוו, ער איז נראדע אזוי א פאדערע אן אנדער נעשפרעך, אז איך בין נישט אינהם נישט נעוואוסט, אינהר מאכט מיר אבי־סעל פערגעניגען, בלויז צו פערשא־לי־ען מיר אינהרע נעפילן. מאנכע מייל לאכעלט מאק